

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลปัสกา ปี B

(วันที่ 8 เมษายน ค.ศ. 2018)

พี่น้องที่รัก พี่น้องเคยมีประสบการณ์ที่เลวร้ายและน่าเบื่อหน่ายเกี่ยวกับวันสุดสัปดาห์บ้างไหม? ถ้าใครยังไม่เคยมี ลองนึกถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้นกับบรรดาอัครสาวกในช่วงสุดสัปดาห์ของวันอาทิตย์ปัสกา พวกเขาความรู้สึกสับสน หวาดกลัว และทุกข์ทรมานใจอย่างแสนสาหัส ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นในวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ พระเยซูเจ้าทรงถูกจับกุม ถูกตัดสินประหารชีวิต และสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเหมือนนักโทษอุกฉกรรจ์คนหนึ่ง ประชาชนที่เคยต้อนรับพระองค์อย่างยิ่งใหญ่เหมือนเป็นกษัตริย์ของพวกเขา เมื่อพระองค์เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม ได้หันมาต่อต้านพระองค์ในเช้าวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์และเรียกร้องปีลาตให้ปล่อยตัวบาร์บัสแทนพระองค์ ยิ่งกว่านั้น เมื่อปีลาตถามพวกเขาว่าควรทำอะไรกับคนที่ชื่อ “เยซู” ผู้นี้? พวกเขาถกเถียงกันให้เอาพระองค์ไปตรึงกางเขน

ในพระวรสารวันนี้นักบุญยอห์นเล่าให้เราฟังว่า บรรดาอัครสาวกได้เก็บตัวเงียบอยู่ภายในห้องที่ปิดประตูอย่างมิดชิด “เพราะกลัวชาวยิว” (ยน 20:19) มีเพียงสิบคนเท่านั้นที่รวมตัวกันอยู่ในขณะนั้น ยูดาสไม่ได้อยู่กับพวกเขาอีกต่อไป ส่วนโทมัสได้ออกไปข้างนอก อย่างไม่คาดฝันพระเยซูเจ้าเสด็จมาหาพวกเขาพร้อมด้วยคำพูดที่ปลอบประโลมใจ “สันติสุขจงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” (ยน 20:19) ในสถานการณ์แบบนี้เราไม่ทราบว่าบรรดาอัครสาวกได้สัมผัสสันติสุขที่พระอาจารย์นำมาให้พวกเขามากน้อยแค่ไหน บางคนอาจตกใจและมีความสงสัยในใจอยู่บ้าง แต่การพบกับพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพครั้งนี้ นำสันติสุขมาสู่หัวใจที่บอบช้ำของพวกเขาได้อย่างแน่นอน ไม่มากนักน้อย

เมื่อโทมัสกลับมาและบรรดาอัครสาวกที่เหลือบอกท่านว่าพระเยซูเจ้ายังทรงมีชีวิตอยู่ พวกเขาได้เห็นพระองค์ พระองค์เสด็จเข้ามาหาพวกเขาแม้ว่าประตูห้องปิดอย่างแน่นหนา ตอนแรกโทมัสไม่เชื่อและเรียกร้องข้อพิสูจน์ ท่านบอกพวกเขาอย่างจริงจังว่า “ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้เห็นรอยตะปูที่พระหัตถ์ และไม่ได้เอานิ้วแยงเข้าไปที่รอยตะปู และไม่ได้เอามือคลำที่ด้านข้างพระวรกายของพระองค์ ข้าพเจ้าจะไม่เชื่อเป็นอันขาด” (ยน 20:25) สิ่งที่เกิดขึ้นในตอนนี้เป็น การแบ่งแยกในท่ามกลางบรรดาอัครสาวก สิบคนรู้ว่าพระเยซูเจ้าทรงมีชีวิตอยู่ แต่โทมัสซึ่งเป็นคนที่สับสนและหวั่นและไม่ยอมเชื่อ

ถ้าโทมัสเป็นคนที่มีความไวต่อความรู้สึกของคนอื่นเพียงพอ ท่านจะสังเกตเห็นอย่างแน่นอนว่าเพื่อนของท่านอีกสิบคนได้พบสันติสุขในจิตใจแล้วเวลานี้ พวกเขาไม่เหมือนตอนที่ท่านได้จากพวกเขาไปก่อนหน้านี้ แต่โทมัสมองว่าตนเองเก่งและถูกต้อง ท่านจึงไม่มีเวลาสำหรับสิ่งที่ท่านคิดว่าเป็นเรื่องเหลวไหล ท่านต้องการข้อพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับพระเจ้าและไม่ตระหนักว่าจริงๆ แล้วไม่มีข้อขัดแย้งกันระหว่างความเชื่อและวิทยาศาสตร์ หรือระหว่างความเชื่อและเหตุผล โทมัสยังไม่เรียนรู้ว่า

ความเชื่อและเหตุผลหรือวิทยาศาสตร์สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างกลมกลืน วันอาทิตย์ต่อมาพระเยซูเจ้าเสด็จมาหาบรรดาอัครสาวกอีก แม้ว่าประตูห้องที่พวกเขา กำลังชุมนุมกันอยู่นั้นปิดอยู่ อีกครั้งหนึ่งพระองค์ทรงขอให้สันติสุขสถิตอยู่กับพวกเขา และทรงตอบสนองต่อข้อเรียกร้องของโทมัสด้วยการตรัสกับท่านโดยตรงว่า “จงเอานิ้วมาที่นี่และดูมือของเราเถิด จงเอามือมาที่นี่ คลำที่สีข้างของเรา อย่าสงสัยอีกต่อไป แต่จงเชื่อเถิด” (ยน 20:27) โทมัสทูลพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า และพระเจ้าของข้าพเจ้า” (ยน 20:28) ในแง่หนึ่ง การอนุญาตให้โทมัสพิสูจน์ด้วยตัวท่านเองแสดงนัยให้เห็นว่าพระเยซูเจ้าทรงมองเห็นความสำคัญและความจำเป็นของเหตุผลและความปรารถนาข้อพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ด้วยเหมือนกัน เวลานี้ความเชื่อและเหตุผลลงรอยกันอย่างสมบูรณ์ในตัวของท่าน โทมัสความเชื่อและวิทยาศาสตร์ทำงานร่วมกันอย่างผสานกลมกลืน เมื่อท่านได้เห็นพระเยซูเจ้า

การยึดเหตุผลหรือวิทยาศาสตร์อย่างเดียวย่อมปิดใจและสติปัญญาของโทมัสต่อการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า การยึดตัวเองเป็นหลัก ความภูมิใจในตัวเองมากเกินไป ความปรารถนาที่จะเป็นเจ้านายชีวิตของตนเอง ความต้องการที่จะควบคุมชะตากรรมของตนเองแทนที่จะปล่อยให้ความเชื่อผสานกลมกลืนกับเหตุผลทำให้โทมัสเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์เป็นเวลาถึงหนึ่งสัปดาห์ ผลที่ตามมาคือท่านต้องใช้ชีวิตที่ปราศจากพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพถึงเจ็ดวัน

พี่น้องที่รัก สิ่งที่เราต้องทำเพื่อพบกับพระเยซูเจ้าคือ ปล่อยให้เหตุผลของเราทำงานร่วมกับความเชื่อของเราและมอบตัวเราทั้งครบไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก ถ้าเราทำแบบนี้ เราจะไม่มียะโรที่ ต้องเสีย แต่เราจะได้ทุกสิ่งทุกอย่าง ผู้รู้ท่านหนึ่งบอกว่าเคล็ดลับความสำเร็จในการดำเนินชีวิตคริสตชนคือ “วางใจ ยอมจำนน เชื่อ และรับ” ถ้าเราวางใจ ยอมจำนนต่อความรักของพระเจ้า และเชื่อในพระเมตตาของพระองค์ เราจะได้รับพระพรมากมายจากพระองค์ เมื่อโทมัสได้เห็นพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ ท่านวางใจ ยอมจำนน และเชื่อในพระองค์ ผลที่ตามาคือ ท่านได้รับความยินดีและสันติสุขในจิตใจจากพระองค์ สิ่งเดียวกันนี้จะเกิดขึ้นกับเราเช่นกัน ถ้าเราวางใจในพระเยซูเจ้า ยอมจำนน และเชื่อในพระองค์ เราจะได้รับ ความยินดีที่หาไม่ได้จากที่ไหนหรือจากใครอื่น นอกจากพระองค์เพียงคนเดียว จำไว้ว่าถ้าเวลานี้เรายังไม่พบความยินดีและสันติสุขในจิตใจ คงเป็นเพราะว่าเราปิดตัวเองและหนีไปจากพระเจ้า โทมัสเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ถึงหนึ่งสัปดาห์ เราคงไม่ต้องการเสียเวลาทั้งชีวิตของเราโดยเปล่าประโยชน์อย่างแน่นอน ในบทอ่านที่สองนักบุญยอห์นบอกเราว่า **“ทุกคนที่เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระคริสตเจ้า ย่อมบังเกิดจากพระเจ้า”** (1 ยน 5:1) การบังเกิดใหม่และกลายเป็นบุตรชายหญิงของพระเจ้าเป็นสิทธิพิเศษยิ่งใหญ่และหาจากที่ไหนไม่ได้อีกแล้ว นอกจากในพระนามของพระเยซูเจ้า ถ้าเรายังไม่พบพระองค์ผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ จงกลิ้งหินแห่งความหยิ่งจองหองและความดื้อรั้นของเราออกไป แล้วเราจะพบพระองค์ อย่าลืมปล่อยให้ความเชื่อทำงานอย่างกลมกลืนร่วมกับเหตุผลของเรา และที่สำคัญ จงวางใจ ยอมจำนน และเชื่อในพระเยซูเจ้า แล้วเราจะได้รับหลายสิ่งหลายอย่างจากพระองค์อย่างที่เราไม่เคยคาดฝันมาก่อน **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**